

Nejen Maršovice u Nového Města na Moravě

(20. 10. 2020)

Dobré odpoledne, Borku, dobré odpoledne přeji i všem, kdo nás poslouchají.

Z Nového Města na Moravě se vydáme nejprve do Maršovic. Asi skoro všichni, kdo nás poslouchají z Novoměstska, stejně jako snad všichni turisté znají zdejší dávnou rychtu. Maličko z historie rychty: První písemná zmínka je z roku 1550. Prameny uvádějí, že v druhé polovině 17. století byla rychta značně zanedbaná. Následovala přestavba do barokní podoby. Přestaveb ale prodělala maršovská rychta více i v dalších obdobích, v roce 1960 byla upravena na hotel Maršovská rychta.

Na rychtě prožili část svého dětství sourozenci Kříčkovi – Jaroslav (hudební skladatel), Petr (básník, překladatel) a Pavla (spisovatelka). V roce 1891 po smrti jejich otce se matka s dětmi, tedy s Jaroslavem, Petrem a Pavlou přestěhovala z Kelče na Vysočinu – nejprve do Německého Brodu, posléze na svoji rodnou maršovskou rychtu. Pro svoji babičku, která na zdejší rychtě žila, složili už dospělí bratři písničku Bábinčin maršovský valčík. V prvním patře rychty je na jejich připomínku umístěna pamětní deska.

Z Maršovic přejdeme do Pohledce. Tam se v roce 1887 narodil Josef Jambor, který je považován za zakladatele tradice vysočinských malířů. Podstatnou část života prožil v Tišnově, kde je také pochován. Borku, mám rád čísla. Když jsem si tento tip na výlet připravoval, všiml jsem si, že Josef Jambor se narodil 29. října úplně stejně jako Stanislav Bělík, současný malíř, kreslíř a grafik, který žije v Doubravníku. Stanislav Bělík je také členem Klubu českých turistů, odboru Doubravník a v těchto dnech se dožívá 101 roku.

Z Pohledce přejdeme k Zuberskému rybníku. Je to dnes známé rekreační místo, m. j. vody z rybníka tvoří potok Nedvědičku. Zuberský rybník má hloubku vody až 6 metrů. Zubří má více než 400 obyvatel, už mnoho let probíhá postupná zástavba pěknými rodinnými domky směrem k železniční trati. Najdeme zde kapličku, také dům se sgrafity novoměstského Karla Němce. Pochází odtud Pavel Svoboda, autor regionálních vlastivědných publikací. Procházku lze ukončit na železniční zastávce Olešná na Moravě, nebo přejít ještě přes Vojtěchov k zastávce Rovné-Divišov.